Dane aktualne na dzień: 23-11-2026 07:17

Link do produktu: https://pancerka.com.pl/stugiii-ausfg-early-production-rfm-5069-p-30.html

StuG.III Ausf.G Early Production RFM 5069

Cena	**174,99 zł**
Dostępność	**Zapytaj o dostępność**
Numer katalogowy	**5069**
Kod producenta	**5069**
Kod EAN	**4897062620965**

Opis produktu

StuG.III Ausf.G Early Production RFM 5069

StuG III – niemieckie działo szturmowe, które zmieniło losy frontu wschodniego

StuG III (Sturmgeschütz III) to jedno z najbardziej rozpoznawalnych i najskuteczniejszych niemieckich dział pancernych okresu II wojny światowej. Zaprojektowane z myślą o wsparciu nacierającej piechoty, z czasem przekształciło się w groźny niszczyciel czołgów, siejąc postrach wśród wojsk alianckich, zwłaszcza na froncie wschodnim. Wyprodukowane w imponującej liczbie ponad **10 300 egzemplarzy**, stało się najliczniej produkowanym pojazdem opancerzonym III Rzeszy.

Początki projektu – potrzeba nowoczesnej artylerii szturmowej

Początek historii StuG III sięga 1935 roku, kiedy to generał Erich von Manstein, w liście skierowanym do szefa Sztabu Generalnego armii niemieckiej, generała Ludwiga Becka, postulował utworzenie nowego rodzaju broni pancernej. Według jego wizji, nowy pojazd powinien stanowić wsparcie ogniowe dla piechoty, zdolne do szybkiego działania w ramach zmechanizowanych jednostek Wehrmachtu. Koncepcja zakładała mobilną artylerię szturmową, która mogłaby poruszać się w ślad za nacierającymi żołnierzami, niszcząc punkty oporu, schrony i umocnienia przeciwnika.

Zadanie opracowania nowego pojazdu powierzono firmie **Daimler-Benz**, która wykorzystała jako bazę sprawdzone podwozie czołgu **PzKpfw III Ausf. B**. Projekt charakteryzował się niską sylwetką, brakiem wieży obrotowej i montażem działa bezpośrednio w kadłubie, co obniżało koszty produkcji i ułatwiało maskowanie pojazdu.

Ewolucja konstrukcji – od wersji A do niszczyciela czołgów

Produkcja seryjna StuG III rozpoczęła się w 1940 roku, a pierwszą wersją był **StuG III Ausf. A**, uzbrojony w krótkolufową armatę **7,5 cm StuK 37 L/24**, przeznaczoną głównie do niszczenia celów umocnionych i piechoty. Pojazdy tej wersji korzystały z podwozi czołgów **PzKpfw III Ausf. F i G**.

W kolejnych latach powstawały kolejne warianty – **B**, **C** i **D**, które wprowadzały drobne zmiany konstrukcyjne, w tym wzmocnienie pancerza i poprawę celowników optycznych. Wersja **StuG III Ausf. E**, która weszła do produkcji w 1941 roku, jako pierwsza została wyposażona w dodatkowe uzbrojenie – **karabin maszynowy MG34 kal. 7,92 mm**, umożliwiający skuteczniejszą obronę przed piechotą przeciwnika.

Jednak prawdziwą rewolucję przyniosła wersja z początku 1942 roku – **StuG III Ausf. F**, uzbrojona w długolufową armatę przeciwpancerną **7,5 cm StuK 40 L/43**, a następnie **L/48**. Ta zmiana oznaczała de facto przekształcenie działa szturmowego w niszczyciela czołgów. Od tej pory pojazd występował również pod oznaczeniem **StuG 40**.

Dane techniczne wersji E

- **Napęd**: silnik benzynowy **Maybach HL 120 TRM** o mocy **300 KM**
- **Uzbrojenie główne**: armata **7,5 cm StuK 37 L/24**
- **Uzbrojenie dodatkowe**: karabin maszynowy **MG34 kal. 7,92 mm**
- **Zasięg operacyjny**: ok. **160 km na drodze**
- **Prędkość maksymalna**: do **40 km/h**
- **Załoga**: 4 osoby
- **Pancerz**: do **50 mm** z przodu

Użycie bojowe i znaczenie StuG III na froncie

StuG III brał udział w niemal wszystkich teatrach działań wojennych, w których uczestniczył Wehrmacht – od kampanii w Europie Zachodniej, przez Bałkany, po najkrwawsze starcia na froncie wschodnim. Szczególnie skuteczny okazał się podczas **walk z radzieckimi czołgami**, gdzie jego niski profil, dobra mobilność i skuteczna armata czyniły z niego trudny do wykrycia i śmiertelnie groźny celownik.

Szczególnie w latach 1942–1944, gdy Niemcy stopniowo przechodziły do defensywy, **StuG III był podstawowym narzędziem obrony przeciwpancernej**. Pomimo braku wieży, jego statyczne stanowisko ogniowe oraz dobre właściwości terenowe pozwalały na skuteczne prowadzenie ognia z ukrycia.

Warto podkreślić, że **StuG III był znacznie tańszy i szybszy w produkcji niż klasyczne czołgi**, co w obliczu narastających strat na froncie i ograniczonych zasobów przemysłowych III Rzeszy, czyniło go wyjątkowo wartościowym zasobem. Jego prostota konstrukcji sprawiała, że łatwo go było modyfikować i dostosowywać do warunków pola walki.

Skuteczność w liczbach

Według danych historycznych, **różne wersje StuG III były odpowiedzialne za zniszczenie około 20 000 radzieckich czołgów i pojazdów opancerzonych** w okresie od 1941 do 1945 roku. To czyni z niego **jeden z najskuteczniejszych niemieckich pojazdów pancernych** II wojny światowej. Jego obecność w niemieckich jednostkach pancernych do samego końca wojny świadczy o jego wartości bojowej.

Dziedzictwo StuG III

Choć StuG III ustępował klasycznym czołgom pod względem elastyczności użycia, jego rola w doktrynie niemieckiej wojny manewrowej była nie do przecenienia. Był symbolem pragmatyzmu niemieckiej inżynierii wojskowej – **prosty, skuteczny, tani i groźny**.

Po zakończeniu II wojny światowej wiele egzemplarzy StuG III trafiło do armii innych państw – m.in. do Finlandii, Hiszpanii czy Syrii – gdzie służyły jeszcze przez wiele lat.

Podsumowanie – czy StuG III to czołg idealny?

StuG III, choć formalnie nie był czołgiem, spełniał wiele jego funkcji z powodzeniem. W warunkach totalnej wojny, gdzie liczyły się koszty, możliwości produkcyjne i szybkość reagowania, okazał się jednym z najlepszych rozwiązań technicznych Wehrmachtu. Z perspektywy historycznej, jego znaczenie nie polegało tylko na liczbie zniszczonych czołgów, ale także na tym, jak **zmienił postrzeganie artylerii szturmowej** i dał początek nowoczesnym pojazdom wsparcia ogniowego.